

[Bouet.]

med Arbejdere angaaende Forhold, hvor Interesserne er modsatte. Privatfunktionærerne har derfor henstillet til Udvalget, at de blev undtaget fra denne Bestemmelse. Flertallet har ikke villet godkende den anførte Betragtning, men efter de Udtalelser, der er fremsat i Udvalget, saavel af Udvalgets Medlemmer som af den højtærede Socialminister, har jeg nu faaet den Opfattelse, at alle er enige om, at der hverken ved Lovforslagets Fremsættelse eller i den Kommission, der gik forud, er tænkt paa, at Funktionærerne vilde blive berørt af Forslaget.

Jeg har gerne villet fremføre dette her, idet jeg samtidig vil fremhæve, at saafremt det skulde ske, at der under en Konflikt kom en Sammenkædning af Forhold, der vedrørte f. Eks. baade Søens Arbejdere og Funktionærerne, saa at de skulde stemme sammen om Forslag, der indeholdt Ting, hvori den ene Part ingen Interesse havde, vil jeg gaa ud fra, at man vil tage Hensyn til den Forskel, der er mellem disse Kategorier, og saa vidt gør ligt lade hver af Parterne stemme om deres egne Forhold.

Hermed skal jeg anbefale mine Meningsfæller at stemme for de af Mindretallet stillede Ændringsforslag.

Rager: Det Lovforslag, vi drøfter i Dag ved anden Behandling, ved hvilken Lejlighed vi jo i første Række beskæftiger os med de stillede Ændringsforslag, men hvor vi i Henhold til den nye Forretningsorden ogsaa har Lov til at udtale os om Lovforslaget og dets Principper i Almindelighed, tilsigter jo en Lovgivning for private Organisationer og Foreninger, i hvilke der ikke findes lovordnet Medlemspligt. Forholdene har medført, at disse Organisationer træffer Bestemmelser, der kan paavirke Landets Erhvervsforhold og i det hele taget Samfundsforsholdene ganske betydeligt. Ofte appellerer ogsaa disse Organisationer til Lovgivningsmagten og udbeder sig dens Støtte paa det ene eller det andet Punkt. Det kan derfor være ganske berettiget, at Lovgivningsmagten i andre Tilfælde ønsker at lovgive for disse Organisationer, men jeg maa dertil føje, at saa længe Lovgivningsmagten forudsætter, at Organisationernes Medlemmer skal være medbestemmende, bør Lovgivningen affattes i Overensstemmelse med de Ønsker, som udtrykkes fra disse Organisationer. Det forekommer mig ogsaa, at Centralledelserne for de Organisationer, vi her taler om, i Virkeligheden har anerkendt dette Standpunkt.

Jeg sagde, man maatte tage Hensyn til deres Krav, saa længe man appellerer til deres Medvirken, og vi appellerer jo til disse Organisationers Medvirken og lægger den endelige Afgørelse af enhver Arbejdsstridighed i deres Haand. Jeg maa her parentetisk bemærke — det høje Ting ved det i Forvejen, men jeg gentager det dog —, at mit principielle Standpunkt er, at hvis Organisationernes Medvirken til at faa en Arbejdsstridighed løst ad fredelig Vej svigter, bør der være en Lovgivning, der gennemtvungen Voldgift sætter os ud over Organisationerne. Men jeg erkender, det er ørkesløst i Øjeblikket at fremsætte Forslag derom; jeg finder det dog rigtigt at pointere, at dermed har vi paa ingen Maade forladt vort Standpunkt.

Jeg har altsaa den Opfattelse, at saa længe vi vil lovgive under Forudsætning af, at der fra Organisationernes Side skal ske en Tilkendegivelse af, om et Mæglingsforslag betragtes som vedtaget eller ej, maa vi arbejde i Overensstemmelse med Organisationerne og kan ikke sidde deres Krav overhørig paa det ene eller det andet Omraade. Hvis vi gik imod dette Princip, vilde vi efter mit Skøn kunne komme i den Situation, at man tog den virkelig betydningsfulde moralske Underbygning af Afgørelserne bort, og man kunde vel ogsaa risikere, at Organisationerne til syvende og sidst sprængtes, hvad jeg ikke vilde anse for samfundsgavnligt. Men jeg vil gerne have Lov til at sige, at selv om vi her i denne Lov fortsætter Sporet fra den gamle Forligsmandslov, hvorefter Afgørelserne normalt og efter Loven ligger hos Organisationerne, saa har Rigsdagen i Fjor ved Vedtagelsen af Lockoutloven een Gang for alle sagt — og det kan altsaa indtræffe igen, at Rigsdagen griber ind paa lignende Maade —, at til syvende og sidst er det Lovgivningsmagten muligt i det enkelte Tilfælde at gribe ind — et uomgængeligt Præcedens herfor foreligger.

Efter disse principielle Bemærkninger til Lovforslaget skal jeg gaa over til at omtale de Ændringsforslag, som er stillet fra anden Side. Disse Ændringsforslag er jo Venstres. Fra konservativ Side er man i første Omgang kommet særdeles let over sine Ændringsforslag, idet man ganske simpelt til Udvalget indleverede det Forslag, som Arbejdsgiverforeningen havde udarbejdet i den Kommission, der sad i Sommer. Man havde end ikke gjort sig den Ulejlighed at omarbejde Forslaget som Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslags enkelte Paragraffer — dette Lov-